

Diakonia.sk

Časopis Evanjelickej diakonie ECAV na Slovensku

01-02/2009 Ročník IV.

4. Mája 1919

Milí naši čitatelia,

práve držíte v rukách nové číslo nášho diakonického časopisu. Áno, podľa titulnej stránky správne usudzujete, že aj my si na stránkach časopisu pripomenieme 90. výročie úmrtia Milana Rastislava Štefánika.

Osobnosti, ktorá stála pri zrode Československa. Muža s množstvom záujmov a aktívnym prístupom k životu. Človeka s evanjelickou výchovou, ktorá ho viedla životom. Jedného z najslávnejších mužov našej histórie, ktorý svoj

mladý život zasvätil a obetoval službe národa. A v neposlednom rade osobnosti, ktorá nám môže byť silným morálnym vzorom.

Okrem už známych faktov zo života a diela M.R. Štefánika, môžete sa v rozhovore s našim mladým dobrovoľníkom dozvedieť informácie, ktoré nás aj dnes motivujú pre záujem o našich blížnych.

Články v čísle tradične mapujú dianie v SED a naše aktivity. Môžete sa dočítať o zaujímavej spolupráci s Integrou pri pomoci deťom v Keni či o mládežníckej sociálnej spolupráci s Nemeckom. Ak vás zaujíma, čo priniesol nový zákon o sociálnych službách našim klientom, ste na správnej adrese. Aj touto cestou vás pozývame na Dištriktuálne dni do Liptovského Mikuláša 31. 7 – 2. 8. 2009.

Prajeme Vám príjemné čítanie plné pohody a Božieho požehnania.

Jana Gasperová
PR manager

Obsah

Úvodník	2
Čo mal priniesť a čo priniesol nový zákon o sociálnych službách	3
Najdôležitejšie zmeny, ktoré priniesol zákon č. 448/2008	4
Dnešný deň je príležitosťou aj na pomoc blížnemu	6
Navštívili sme Children' s garden	7
Humanitárna pomoc pre Afganistan	10
Znovu obnovená činnosť klinickej pastorálnej starostlivosti ..	13
Kaplnka - príbeh jej vzniku	14
Spomíname	15
Nemý svedok z histórie ev. cirkvi	16
Try to be activ	18
Interdiac	18
Zo života Evanjelickej diakonie	19
Ocenenie MPSVaR SR	19
Canisterapia	20
Prvá 90-tka	20
Deň matiek	21
Domov sú ruky, na ktorých smieš plakať	21
Dôstojný sociálny status	21
„U priateľov“ by mohlo byť dobre	22
Poďakovanie	23
„Diakonia a jej pomoc blížnym“	23

Čo mal priniesť a čo priniesol nový zákon o sociálnych službách

Príprava nového zákona o sociálnych službách začala už počas konca obdobia predchádzajúcej vlády. Nová vládna garnitúra na prácach na jeho príprave pokračovala. Počas celého obdobia sa aj zástupcovia cirkevných poskytovateľov sociálnych služieb zúčastňovali jeho pripomienkovania.

Treba priznať, že nová filozofia zákona nás naplňovala očakávaním vytvorenia podmienok na rast odbornosti a kvality sociálnych služieb. Mali priniesť:

- väčšiu variabilitu a nové druhy sociálnych služieb (napr. Dom na polceste – ktorý Evanjelickej diakonie v princípe už prevádzkovala),
- nárok na poskytnutie sociálnych služieb klientovi „šitých na mieru“,
- previazanosť sociálnej a zdravotnej starostlivosti pri poskytovaní sociálnych služieb,
- garantované financovanie registrovaných subjektov – poskytovateľov služieb,
- zvýšenie objektivity posudzovania odkázanosti klienta na pomoc inej osoby,
- nezávislý dohľad nad poskytovaním sociálnych služieb.

Tieto zmeny mali priniesť väčšiu dostupnosť požadovaných sociálnych služieb pre odkázané osoby, čo najbližšie k miestu bydliska, s finančnou podporou od samosprávnych orgánov (štátu) a s rešpektovaním slobodného výberu prijímateľa služieb.

Žiaľ, popri niektorých nesporných prínosoch nového zákona, došlo v legislatívnom procese k zmenám, ktoré zmenili pôvodný návrh a prijatý Zákon č. 448/2008 z 30.10.08 obsahuje viaceré kontroverzné miesta. Napriek protestom viacerých neziskových organizácií a interpelácii na kanceláriu prezidenta, zákon bol podpísaný a od 1. 1. 2009 vstúpil do platnosti.

Od začiatku platnosti zákona, tento pri aplikovaní prináša viac problémov:

- VÚC a obce nie sú finančne ani personálne pripravené na jeho plnenie,

- neverejní poskytovatelia (cirkevné a súkromné organizácie) nemajú rovnaké podmienky pri prevádzke zariadení sociálnych služieb ako verejní,
- prijímatelia služieb (klienti) nemajú zabezpečený slobodný výber ich poskytovateľa a pri aplikácii slobodného výberu nemajú nárok na finančný príspevok za služby, t. zn. musia byť „samoplatci“.

Dovoľte zjednodušený príklad: Povedzme, že splňam podmienky (vek, zdravotný stav) na umiestnenie v Domove sociálnych služieb. Keďže som evanjelik, chcel by som v súlade s osobným presvedčením stráviť túto časť života v zariadení Evanjelickej diakonie, veď tie zariadenia poznám a podporoval som ich. Hoci tam je voľné miesto, o mojej žiadosti rozhodne úradník VÚC. Podľa platného zákona ma však musí umiestniť v zariadení VÚC v samosprávnom kraji podľa bydliska, alebo inom a až keby v žiadnom nebolo voľné miesto, pripadalo by do úvahy zariadenie podľa môjho výberu. Takže – mám len teoretickú šancu na úspech. Ak by som predsa trval na mojom výbere a zariadenie ED by ma prijalo, nemalo by nárok na príspevok za mňa, to znamená, že by som si musel hradiť celé náklady s pobytom v zariadení sám. Hoci som rovnaký občan a platiteľ daní, či poistenia, ako iní občania a na výstavbu „štátnych“ zariadení som prispieval (a okrem toho dobrovoľne, aj na zariadenia Evanjelickej diakonie).

Takto sú okrem diskriminácie poskytovateľov diskriminovaní aj občania – prijímatelia služieb a vytvára sa netransparentné prostredie, keď o umiestnení prijímateľa rozhoduje „štátny“ úradník a nie slobodný výber klienta, na základe poskytnutých podmienok, či kvality poskytnutých služieb. Veríme, že tieto nedostatky zákona budú čo najskôr odstránené a preto pokladáme za účelné zoznámiť všetkých súčasných i potenciálnych prijímateľov služieb s jeho znením a postupmi pri jeho aplikácii.

Najdôležitejšie zmeny, ktoré priniesol zákon č. 448/2008 Z.z. o sociálnych službách, z pohľadu sociálnych služieb Evanjelickej diakonie ECAV na Slovensku

Nový zákon o sociálnych službách vstúpil do platnosti 1.1.2009. Tento zákon prináša niektoré zásadné zmeny, s ktorými sa musia občania, poskytovatelia sociálnych služieb, ale i ED ECAV vysporiadať.

Najdôležitejšie zmeny:

- Zmena posúdenia občana o odkázanosti na sociálnu službu
- Zmena spôsobu prijímania občana do zariadenia sociálnych služieb
- Zmena terminológie
- Zmena v zabezpečení práv klienta a povinností poskytovateľa sociálnej služby
- Zmena niektorých druhov služieb
- Zmena postavenia verejných a neverejných poskytovateľov sociálnych služieb
- Zmena v podmienkach kvalifikovanosti personálu
- Zmena v prístupe k výkonu sociálnej služby
- Zmena vo financovaní sociálnych služieb
- Zmena v preukazovaní kvality poskytovaných sociálnych služieb

Sociálna služba je definovaná ako odborná, obslužná a ďalšia činnosť alebo súbor týchto činností, ktoré sú zamerané na:

- prevenciu vzniku nepriaznivej sociálnej situácie človeka, rodiny alebo komunity, jej riešenie alebo zmiernenie,
- zachovanie, obnova alebo rozvoj schopností človeka viesť samostatný život a na podporu jeho začlenenia do spoločnosti,
- zabezpečenie nevyhnutných podmienok na uspokojovanie základných životných potrieb človeka,
- riešenie krízovej sociálnej situácie,
- prevenciu sociálneho vylúčenia fyzickej osoby a rodiny.

Dostupnosť sociálnych služieb sú povinné zabezpečiť: obec alebo vyšší územný celok (ďalej VÚC) podľa druhu a formy.

Obec je povinná zabezpečiť:

- nocľaháreň
- nízko prahové denné centrum
- nízko prahové denné centrum pre deti a rodiny
- pomoc pri osobnej starostlivosti o dieťa a podporu pri zosúladovaní rodinného a pracovného života (opatrovateľská služba pre deti)
- zariadenie pre seniorov (Domovy dôchodcov)
- zariadenie opatrovateľskej služby
- denný stacionár
- opatrovateľskú službu
- prepravnú službu

VÚC je povinný zabezpečiť:

- útulok
- domov na pol ceste (dočasné ubytovanie pre mladých dospelých)
- zariadenie núdzového bývania (pre obeť násilia, osamelého rodiča, tehotnú ženu, pre rodinu s deťmi bez ubytovania...)
- zariadenie dočasnej starostlivosti o dieťa (stanica opatrovateľskej služby)
- zariadenie podporovaného bývania (chránené bývanie)
- rehabilitačné stredisko
- špecializované zariadenie (pre klientov s vybraným druhom zdravot. postihnutia)
- domov sociálnych služieb
- tlmočnicku službu
- sociálnu službu v integračnom centre

Formy sociálnej služby:

1. *ambulantná forma sociálnej služby* – fyzická osoba dochádza, je sprevádzaná alebo je dopravovaná do miesta poskytovania sociálnych služieb
2. *terénna forma sociálnej služby* – fyzickej osobe sa poskytuje sociálna služba v jeho prirodzenom prostredí.
3. *pobytová forma sociálnej služby* v zariadení – ak súčasťou sociálnej služby je aj ubytovanie.

Poskytovanie terénnej sociálnej služby alebo ambulantnej sociálnej služby má prednosť pred pobytovou sociálnou službou.

Fyzická osoba má právo výberu formy poskytovanej sociálnej služby.

Sociálna služba podľa zákona môže byť poskytnutá aj inou formou, najmä telefonicky alebo s použitím telekomunikačných technológií, ak je to účelné (§13). Tieto formy sociálnych služieb sú síce terminologicky nové, no ich obsahy sú charakteru diakonie blízke a z minulosti aj známe. Sú tiež blízke (ambulantná forma, terénna forma) možnostiam sociálnych aktivít cirkevných zborov v regiónoch a môžu sa stať účinným nástrojom pre rozvoj zborovej diakonie.

Ako požiadať o umiestnenie?

Na účely poskytovania sociálnych služieb v niektorých zariadeniach je potrebné posúdenie fyzickej osoby na sociálnu službu. Týka sa to týchto zariadení: zariadenie podporovaného bývania, zariadenie pre seniorov, zariadenie opatrovateľskej služby, rehabilitačné stredisko, domov sociálnych služieb, špecializované zariadenie, denný stacionár, opatrovateľská služba. Ide o lekársku a sociálnu posudkovú činnosť.

Občan podá písomnú žiadosť o posúdenie odkázanosti na sociálnu službu v mieste svojho trvalého bydliska na obec resp. VÚC – podľa toho, kto je povinný zabezpečiť sociálnu službu.

K žiadosti je potrebné doložiť lekársky nález poskytovateľa zdravotnej starostlivosti o nepriaznivom zdravotnom stave. Zjednodušene povedané - lekársky nález od zmluvného - ošetrojúceho lekára. Posudzujúci lekár pri posudzovaní odkázanosti fyzickej osoby na pomoc inej fyzickej osoby vychádza z lekárskeho nálezu vypracovaného zmluvným lekárom fyzickej osoby.

Sociálna posudková činnosť je posudzovanie individuálnych predpokladov fyzickej osoby, jej rodinného prostredia fyzickej osoby a prostredia, ktoré ovplyvňuje začlenenie fyzickej osoby do spoločnosti. Sociálnu posudkovú činnosť na účely posudzovania odkázanosti na sociálnu službu vykonáva sociálny

pracovník obce alebo vyššieho územného celku. Na základe lekárskeho a sociálneho posudku sa vyhotovuje posudok o odkázanosti na sociálnu službu. Tento posudok sa prikladá k Žiadosti o uzatvorenie zmluvy o poskytovaní sociálnej služby. Ak obec resp. VÚC nemôže poskytnúť ani zabezpečiť sociálnu službu na akú má občan nárok na základe posudku, tak sociálnu službu musí zabezpečiť u iného verejného alebo neverejného poskytovateľa. Ak obec alebo VÚC požiada neverejného poskytovateľa o zabezpečenie sociálnej služby, neverejný poskytovateľ má garantovaný prístup k finančnému príspevku.

Sociálna služba môže byť poskytnutá aj bezodkladne, to znamená bez posudku, a to v prípadoch ak je život alebo zdravie vážne ohrozené, nie sú zabezpečené základné životné potreby. Ak ide o sociálne služby poskytované samosprávnymi krajmi, potrebné tlačivá k umiestneniu si môže nájsť aj na internetovej stránke.

Ako postupovať pri umiestnení v zariadení Evanjelickej diakonie?

Zákon jednoznačne hovorí: obec resp. VÚC v rozsahu svojej pôsobnosti zabezpečuje dostupnosť sociálnej služby pre fyzickú osobu, ktorá je odkázaná na sociálnu službu, a právo výberu sociálnej služby za podmienok ustanovených týmto zákonom (§8). To znamená že, Vy ako občan si nemôžete vybrať poskytovateľa sociálnych služieb, ale on Vám bude pridelený.

Čo nám však hovorí zdravý rozum a prax? Závisí to skutočne od sociálneho cítenia, sociálnych pracovníkov, úradníkov obce resp. VÚC, ktoré sa rozhodujú o umiestnení fyzickej osoby v zariadení sociálnych služieb. Zákon je v platnosti 5 mesiacov, nedá sa jednoznačne povedať, že ktorý VÚC ako striktné dodržiava túto časť zákona a ako ho bude aplikovať v budúcnosti. Evanjelickej diakonie poskytuje sociálne služby na území piatich samosprávnych krajov. Naším žiadateľom sociálne služby v týchto samosprávnych krajoch sa zatiaľ snažili vychádzať v ústrety na spokojnosti občana i poskytovateľa. Ako vidíme, nový zákon v značnej miere sťažil prijatie (umiestnenie) fyzickej osoby do zariadení

sociálnych služieb. Preto Vám chceme odporučiť, aby ste sa v takýchto prípadoch s dôverou obrátili priamo na riaditeľa Strediska Evanjelickej diakonie, kde Vám poradia ako postupovať pri umiestnení do našich zariadení.

Szilvia Buzalová
Referát služieb

Dnešný deň je príležitosťou

aj na pomoc blížnemu

Lukáš 16, 19-31

Strašne skončil tento úspešný muž z citovaného príbehu. Tu na zemi strávil v plnom zabezpečení iste niekoľko desaťročí. Ale nakoniec všetko stratil, lebo vo večnosti sa ocitol na mieste múk, teda v pekle. Tento človek niečo dôležité zmeškal.

Prepásol čas, keď mal prejaviť blížnym súcit. Pán Ježiš ho opisuje, že žil primerane svojmu postaveniu: Dobre sa obliekal a dobre jedol. Nič viac. Uznáte, že na tom ani nie je nič zlé. Tento muž nie je zjavný, vykričaný hriešnik. Nekradne, neodháňa Lazara zo svojich schodov, nie je na vulgárny, hrubý, zlý. On si len nevšíma človeka, ktorý by ho ani veľa nestál. Len pozornosť, súcit, drobnú pomoc, poskytnutie toho, čo sám nepotrebuje. Viem, že dnes sme sa možno všetci popálili, keď sme mali s niekým súcit a on to zneužil. Keď sme si sami dačo odtrhli od úst, aby sme pomohli, a niekto sa za naše peniaze možno opil. Ale to nás nez bavuje povinnosti poslúžiť opäť, hľadať možnosti, ako biednym pomôcť, ako prispievať rôznym fondom a nadáciami, diakonickým organizáciám a podporovať ich a modliť sa za biednych. Nič nestojí ani dobré slovo, úsmev, prihovorenie sa. Pane, daj nám otvorené srdce pre potreby blížnych. Nezmeškajme čas, keď na našom súcite dnes, závisí naša večnosť.

Muž z nášho príbehu zmeškal čas, keď mal pozeráť hore. Aj preto sa ocitol v pekle. Dnes sa na tému pekla skôr žartuje. Peklo je vnímané v rovine rozprávok. Ale Biblia nám jasne hovorí, že peklo je skutočné. Myslíte, že by prišiel na zem Boží Syn, aby učil, trpel,

a nakoniec aj zomrel na kríži pre človeka, keby nás nemal od čoho zachrániť, spasiť? Peklo, zatratenie, miesto múk, je až veľmi skutočné. A mali by sme všetko urobiť preto, aby sme tam my a naši blízki neprišli. Muž v našom príbehu zachránený nebol. On totiž preto nič neurobil. Až tu, na mieste múk, dvíha svoj zrak hore, k nebu. Až keď je neskoro, vidí Abraháma, muža viery. Čas na tejto zemi, teda čas na vieru, na hľadanie Boha, čas na spoľahnutie sa na Spasiteľa a nie na seba - zmeškal. Teraz je deň spásenia. Teraz je príležitosť, aby sme dvíhali zrak hore v modlitbách, aby sme sa spoliehali na kríž Pánov a Jeho zásluhy, na milosť Božiu a dožadovali sa jej. Teraz je čas vnímať príklad ľudí viery, dbať na ich rady a napomenutia. Na ich svedectvo. Neprepasme čas, keď máme dvíhať zrak k nebu.

Muž z príbehu prepásol aj čas na odovzdávanie svedectva. Až v mukách podsvetia si spomenul na niečo, na čo mal myslieť, kým bol tu: Spomenul si na svojich bratov. Možno ani oni neboli zlí ľudia. Možno si len robili žarty z pekla. Nepotrebovali Pána Boha, ani nikoho. Veď mali všetko. Tento muž už vie, že nemajú všetko. A tak zatúžil po ich záchrane, spasení. Ale žiaľ, neskoro. Niečo tak dôležité, ako odovzdanie svedectva viery blížnym, zmeškal. Teraz už pre záchranu svojich najbližších nemôže urobiť nič. Neopakujme chyby tohto muža. Modlime sa za svojich blížnych. Nie len za zdravie tela. Ale aj za ich otvorené srdce pre evanjelium. Za ich vieru. Za to, aby rozumeli Božím pravdám, túžili po spasení a dospeli až k svojmu Spasiteľovi, Pánu Ježišovi a k vykúpeniu, k svojmu spaseniu. Sme pozvaní svojim blížnym odovzdávať svedectvo o nenásilnej, prirodzenej, nenanútenej, radostnej viere v Spasiteľa.

Muž zmeškal aj čas, keď mal poslúchať Božie slovo. Abrahám v príbehu hovorí veľmi vážnu vec. Keď muž v mukách podsvetia sa prihovára za bratov, aby poslal za nimi Lazara, aby boli spasení, Abrahám odpovedá: *Majú Mojžiša a prorokov, nech ich poslúchajú.* A potom dodáva: *Keď Mojžiša a prorokov neposlúchajú, nedajú sa presvedčiť, ani keby niekto vstal z mŕtvych.* Slovné spojenie: „Mojžiš a proroci“ bolo označením Biblie, Písma. Písmo sväté má zvláštnu

moc. Bez neho, bez poznania jeho právd, bez viery v Božie slovo, bez pochopenia jeho zvesti, nemôže človek dôjsť spasenia. Biblia nikdy nie je dostatočne docenená. Vždy nám má čo nové a závažné povedať. Niekedy napomína, niekedy utíši, pohladí. Inokedy vyučuje a zase karhá a hrozí, ale aj prináša správu o odpustení, spasení, večnom živote. Dáva rady, ako žiť. V Biblii totiž hovorí k nám sám Pán Boh. Ukazuje cestu k nebeskému domovu, po ktorej nás má viesť náš Spasiteľ a varuje pred mukami podsvetia. Bibliu ničím nenahradíte. Je nezastupiteľná. Lebo len evanjelium obsiahnuté v nej, má moc spasiť naše duše.

Na tomto príbehu nám Pán Ježiš jasne ukazuje, že peklo nie je len miestom pre vrahov, zlodejov, lotrov a kriminálnikov. Na miesto múk sa môže dostať ktokoľvek. Stačí zmeškať tu na zemi, dnes: súciti, osobnú zbožnosť, vydávanie svedectva a poslušnosť Písmu. Obzrime sa, koho Pán postavil do našej blízkosti, aby sme aj dnes mali príležitosť prejavíť vieru a neprepásť večnosť.

*Boris Mišina
farár v cirkevnom zbore Bratislava*

Mt 11,2-5: Sprievodným znakom Ježišovho mesiášstva sa stala aj služba núdzným. Kristus mal schopnosti uzdravovať, preto ich aj vo veľkej miere používal na pomoc nemocným, zraneným či slabým. Nie je to teda tak, že prišiel iba hlásať evanjelium a rovnako to nemá tak byť ani s cirkvou, že by ona iba kázala Slovo a nevšímala si biedu tohto sveta. Ak Kristus ako Boh mal zvláštny dar uzdravovať, aký dar máme ako Božia cirkev my? Každý podľa toho, čo mu udelil Pán! Ak máme možnosti pomáhať, sme k tomu povolaní! Kresťan nezostáva pri Slove, ale kráča od neho k ľuďom tam, kde má prijaté Slovo aplikovať, premeniť na skutočný čin.

Najdrahší Pane, nebeský Bože, Tvoje Slovo je pre nás zdrojom všetkej duchovnej sily, ukazuje nám smer života, kadiaľ ísť a ako kráčať. Pozývaš ku sebe všetkých preťažných a namáhaných, aby pri Tebe našli svoje odpočinutie. Ak majú všetci títo slabí a núdzni prichádzať ku Tebe, to znamená, že majú v našej blízkosti nájsť svoje miesto.

Veď predsa my, Tvoja cirkev, sme Tvojím telom, kde Ty si Hlava a my sme na Teba naviazaní. To u nás má byť otvorené, kedykoľvek niekto potrebuje pomôcť a my máme múdro pomáhať. To cez nás má svietiť svetlo Tvojej nádeje do týchto dní. Ó, Pane, aké máme veľké poslanie! Prosíme, dávaj nám silu k vytrvalosti v službe, aby sme nezatvárali dvere pre človekom, potrebujúcim materiálnu pomoc, aby sme nezatvárali oči pred človekom, potrebujúcim obviazať svoje rany a aby sme nezatvárali srdce pred človekom, potrebujúcim ako vodu vyliatť svoje starosti a problémy pred naslúchajúcim človekom. To je naša úloha, takto máme pripravovať cestu pre Tvoje evanjelium. Nech sa vždy a všade deje v cirkvi Tvoja svätá vôľa!

Amen

*Luboslav Beňo
farár v cirkevnom zbore Rankovce*

Navštívili sme Children's garden

Pracovníci Nadácie Integra mali možnosť opäť navštíviť detský domov *Children's garden* v keňskom Nairobi, v slume Kawangware.

Zakladateľ projektu Moses Ndungu sa v roku 2001 rozhodol pomôcť 10 deťom z ulice. Začal s týmito deťmi sadiť stromy a budovať záhradu – pričom ich učil matematiku, angličtinu, prírodovedu. Takto vznikla prvá trieda budúcej školy, ktorá dnes poskytuje vzdelanie 230 deťom. Popri škole prirodzene vyrástol pre žiakov bez rodičov detský domov, v ktorom dnes býva 120 sirôt. Ľudia z Integry stretli Mosesa v roku 2005 a odvtedy s ním úzko spolupracujú.

Projekt Nadácie Integra, ktorý pomáha deťom v Afrike budovať šance na lepší život sa volá

M a l a i k a
(www.malaika.sk). Adopcia na diaľku je priama cesta ako pomôcť deťom v ohrozených, chudobných

afrických komunitách. Tento program pomáha zabezpečiť strechu nad hlavou, stravu, oblečenie, vzdelanie a ako lekársku tak aj sociálnu starostlivosť pre deti, ktoré by inak nemali žiadnu nádej na kvalitnejší život.

Projekt Malaika prostredníctvom adopcie na diaľku sponzoruje 120 detí v Keni a hľadá ďalších 500 sponzorov pre podobný projekt v Etiopii.

Nadácia Integra v úzkej spolupráci s Evanjelicou diakoniou koncom minulého roku iniciovala kampan

„Dajme im šancu vyrásť“. Táto kampan vznikla na základe naliehajúcej potreby *Children's Garden*, kúpiť pozemok, ktorý by

im dal možnosť nielen pestovať si vlastnú potravu, ale vďaka vybudovanej studni mať aj vlastnú vodu a zároveň postaviť nové priestory pre stále narastajúci počet detí.

V rámci tejto kampane bola vyhlásená verejná zbierka, ktorá sa stretla s pozitívnou odozvou mnohých jednotlivcov a inštitúcií. Vďaka veľkej podpore Evanjelickej diakonie sa ku dnešnému dňu vyzbieralo vyše 68% potrebných finančných prostriedkov.

V nasledujúcich riadkoch sa vám pokúsia zamestnanci Nadácie Integra opísať unikátny zážitok zo svojej návštevy v *Children's Garden*, aby vám priblížili život detí, atmosféru a náladu tohto, kilometrami tak vzdialeného, projektu.

Aké dojmy vo vás zanechala Afrika a samotná *Children's Garden*?

Alenka

Dojalo ma, že deti boli radostné a šťastné aj napriek tomu v akých podmienkach musia žiť. Bolo úžasne vidieť, že majú sny ohľadne svojej budúcnosti. Z ich úst nebolo cítiť smútok, ale naopak deti sú plné nádeje. Poslušnosť detí, bola až „kráľateľná“. Bolo cítiť ich vďačnosť napriek tomu, že majú málo. Piesne, viera, spoločenstvo, ktoré prežívajú spolu každý deň, mi bolo na povzbudenie.

Viliam

Po pár hodinovom lete som mohol obdivovať krásu mesta Nairobi, ktorú vystriedal šok v priamom prenose, kedy som mohol sledovať, ako sa krása mesta mení na realitu chudoby okolitých slamov. Po hodinovej jazde sme prišli do srdca projektu, kde som mohol na vlastné oči vidieť, ochutnať a prežiť africkú kultúru cez každodenný život detí počas nasledujúcich šiestich dní. Samotná *Children's Garden* na mne zanechala stopy zrejme do konca života v tom najpozitívnejšom význame a dala mi mnohé výzvy, ako a v čom môžeme byť nápomocní k zlepšeniu mnohých životov. Detská úprimnosť a vďačnosť mi priam udierala do očí. Ako hudobník, som mal tú česť počuť pravý, nefalšovaný africký štýl spievania, plný farieb, vášne, nádeje a hlavne plný úprimnosti. V neposlednom rade to bola radosť detí z mála, ktorá zatienila akýkoľvek smútok v podstate z nedostatku všetkého.

Akú rolu zohráva Slovensko v rozvojovej pomoci pre Children's Garden?

Alenka

Je to úžasné, že sa Slováci zapájajú do pomoci, nie len finančne, ale aj „vzťahovo“. Korešpondenciou podporujú a povzbudzujú deti a tým im ukazujú, že im veľmi na nich záleží a potom deti, ktoré nikoho nemajú, zrazu zistia, že je niekto, hoci veľmi ďaleko, ale predsa ich má rád a že nie sú samé.

Viliam

Na vlastné oči som si mohol uvedomiť dôležitosť akejkoľvek pomoci a pocítiť jasný dopad podpory slovenských donorov, ktorí v rámci adopcie na diaľku (malaika) a jednorázových darov podporujú Children's Garden. Deti by nemali šancu prežiť, nebyť finančnej pomoci slovenských rodín.

Prečo vidíte kúpu pozemku a vybudovanie studne, ako urgentnú potrebu?

Viliam

Prvý deň nášho pobytu bol šťastným dňom celej Children's Garden. Prečo? Jednoducho pršalo. Pôda bola ovlažená a zasadená zelenina na malom kúsku existujúcej pôdy, dostala možnosť podrásť o pár čísiel. Žiaľ dážď trval len pár hodín. Dážďová voda slúži taktiež aj na hygienické účely a je zachytávaná do nádrží, ktoré však bývajú väčšiu časť roka prázdne. Voda v Nairobi je veľmi drahá. Tak drahá, že deti sa nemôžu napiť a umývať keď to potrebujú. Každý liter vody je vypočítaný a jeho spotreba prísne naplánovaná a kontrolovaná. Potreba vybudovania studne je teda z môjho pohľadu veľmi urgentnou záležitosťou. To isté platí o kúpe pozemku. Videli sme, ako sa na jednej posteli tisnú tri deti, alebo ako sa dvadsať starších chlapcov musí zmestiť do jednej plechovej budy. Toto bolo pre mňa jasným dôkazom a potvrdením správneho rozhodnutia kúpiť pôdu.

Aký odkaz vo vás zanechala Afrika, Children's Garden a aký odkaz chcete odovzdať?

Alenka

Uvedomila som si, že tak málo stačí, aby sme deťom v domove pomohli a urobili ich šťastnými. Som nesmierne vďačná za každého darcu zo Slovenska, ktorý svojimi príspevkami, darmi a listami pomohol k tomu, aby na druhom konci sveta, bol niekto potešený a mal lepší život. Verím tomu, že aj Pánove srdce je potešené a mnohým raz povie: *Mt. 25:35-45*

Viliam

Je to určite uvedomenie si tvrdej reality rozdielnosti kultúr kontinentov. Tak malý svet a predsa tak v mnohom rozdielny. Afrika ma hoci aj za krátky čas naučila vnímať potreby ľudí v núdzi, ako potreby, ktoré sa dajú riešiť. Najmä keď som v pozícii človeka z krajiny, ktorá dlho žila v mentalite prijímania a dostala sa do pozície krajiny, ktorá dokáže a má z čoho dávať. S uvedomením si skutočnosti, že žijem v krajine, kde máme dostatok a sú zabezpečené základné ľudské potreby, chcem odovzdať tento odkaz.

Máme z čoho dávať a vieme pomôcť krajinám, ktoré to potrebujú.

Kolektív Nadácia Integra

Evanjelickej diakonie podporuje dobré myšlienky

Evanjelickej diakonie spolupracovala s Nadáciou Integra už v 1. etape kampane, v ktorej našich podporovateľov oslovil projekt *Dajme im šancu vyrásť*. Takéto aktivity nemajú koniec, stále sa objavujú nové motívy pomoci.

ED podporuje projekt nielen kvôli pomoci iným, ale aj preto, že pomôžeme aj sebe samým:

- tým, že si dokážeme viac vážiť to čo máme,
- tým, že pomoc v nás podnecuje pozitívne city a postoje,
- tým, že si uvedomujeme potrebu solidarity.

Sme kresťania, sme prizvaní k takejto pomoci. Buďme príkladom pri konaní dobra.

Jana Gasperová
PR manager

Humanitárna pomoc pre Afganistan

Evanjelickej diakonie sa zaoberá humanitárnou pomocou už viac ako 10 rokov. Za toto obdobie sme prostredníctvom realizovaných projek-

tov doma i v zahraničí nazbierali dostatok poznatkov a skúseností pre prácu v tejto oblasti. Spolupracovali sme pritom z rôznymi štátnymi orgánmi a neziskovými organizáciami. Miesto a čas, kde a kedy

treba pomôcť prináša sám život. Nepriaznivé situácie nám prichádzajú do života nečakane a o to náročnejšie je ich zvládnuť a vyrovať sa s nimi.

Na nás ostatných je podať pomocnú ruku a pomôcť prejsť cez takúto skúšku.

V rámci vyššie uvedeného sme sa dostali aj do Afganistanu. Situácia v Afganistane je stále považovaná za veľmi krízovú, obyvateľstvo je zraniteľné najmä počas zimných mesiacov, na čom sa podpisuje nielen akútny nedostatok jedla,

ale i vhodného ošatenia. Prihliadnuc na jednotlivé aspekty súčasnej situácie, jednotlivé nevládne organizácie (NGOs), UNAMA (United Nations Mission in Afghanistan) a misia ISAF (International Security Assistance Force), ktoré sa výrazne podieľajú na celkovom rozvoji krajiny musia čeliť následkom neustále hroziacej humanitárnej krízy.

Humanitárna pomoc, ktorú sme zrealizovali v roku 2008 bola zorganizovaná Ústredím ekumenickej pastoračnej služby v OS SR a OZ SR (ďalej len „ÚEPS“) v spolupráci s Evanjelickej diakóniou na Slovensku (ďalej len „Diakonia“) a s využitím činností a prostriedkov Ozbrojených síl SR (ďalej len „OS SR“) spolu s maďarským provinčným rekonštrukčným tímom (ďalej len „PRT PEK“) smerovala najchudobnejším obyvateľom provincie Baghlan v Afganistane.

Táto provincia sa rozprestiera v severovýchodnom regióne Afganistanu, zaberá priestor 18,255 m², čo predstavuje 2,8 percenta celkovej rozlohy Afganistanu s počtom obyvateľov približne 741 690. Naším cieľom bolo zabezpečiť distribúciu materiálnej humanitárnej pomoci (ošatenia) prostredníctvom PRT dislokovaného v meste Pol-e Khomri (PEK), v spolupráci s nevládnymi organizáciami pôsobiacimi v oblasti a miestnymi vládnymi organizáciami. Cieľovou skupinou bola najchudobnejšia časť populácie, vybraná na základe objektívnych kritérií spolupracujúcich partnerov.

Samotné uskutočnenie humanitárnej pomoci prebehlo vo viacerých fázach:

a) **Prípravná fáza**

1) Príprava podkladov, pracovné jednania, stretnutia s cieľom zanalyzovať možnosti realizovateľnosti, vytypovanie materiálu vypracovanie potrebnej dokumentácie. Obsahom humanitárnej pomoci bol materiál na osobné používanie – ošatenie vo finančnej hodnote cca 102 901 eur (3,1 mil. Sk) z prebytočných zásob MO SR, ktorý bol darovacou zmluvou č. 28/8053 v mesiaci august 2008 darovaný pre účely poskytovania sociálnej pomoci a humanitárnej starostlivosti Evanjelickej diakonii.

2) Transport humanitárnej pomoci do provincie Baghlan bol realizovaný v 2 fázach. Letecký transport z letiska M. R. Štefánika v Bratislave (SR) na vojenskú leteckú základňu v Kandaháre (Afganistan) s využitím voľnej prepravnej kapacity v jednom z plánovaných komerčných nákladných lietadiel IL-76 pre prepravu materiálu v rámci rotácie ženínej jednotky OS SR pôsobiacej v ISAF dňa 1.12.2008. Materiál bol následne dočasne uskladnený v priestoroch multifunkčnej ženínej jednotky v Kandaháre. Prevzatie materiálu z priestorov multifunkčnej ženínej jednotky a transport z Kandaháru do PRT PEK bol realizovaný nákladnou cestnou dopravou termíne od 13.12.2008 do 23.12.2008 miestnym civilným prepravcom, náklady s tým spojené hradila Diakonia.

3) Uskladnenie materiálu v priestore PRT PEK a jeho príprava na finálnu distribúciu.

V samotnej prípravnej fáze projektu bola rozhodujúca skutočnosť, že pred samotným zabezpečením prevozu humanitárnej pomoci z územia Slovenska, boli dohodnuté základné podmienky spolupráce medzi zainteresovanými, osoba zodpovedná za finálnu distribúciu v Afganistane prevzala finančnú hotovosť na platbu civilnému prepravcovi v Afganistane.

Dohody o distribúcii zo zainteresovanými miestnymi orgánmi a organizáciami prebehli pred samotným doručením materiálu do miesta určenia. Snahou bolo zabezpečiť spoluprácu s určenými nevládnymi organizáciami (NGOs) tak, aby sa zabezpečila trans-

parentnosť celkového procesu distribúcie. V rámci prípravy boli oslovené organizácie ako NRC (Norwegian Refugee Council) a predstavitelia miestnej samosprávy, aby sa podieľali na určení jednotlivých rodín v zlej sociálnej situácii.

b) **Vykonávací fáza**

Dôležitým článkom v celom procese distribúcie boli predstavitelia jednotlivých komunít (zároveň i predstavitelia CDC – community development council), ktorých predstavujú tzv. elders resp. staršiniovia. V hierarchii Afganistanu zohrávajú stále veľmi významnú a rešpektovanú úlohu, a to najmä v častiach, kde je dosah miestnej vlády značne limitovaný. Práve táto skupina ľudí z jednotlivých oblastí spoločne s predstaviteľmi príslušného vládneho oddelenia zodpovedali za vytypovanie rodín v najväčšej krajnej núdzi. Pri distribúcii sa kládol dôraz na pokrytie všetkých etnických skupín obyvateľstva – Tadžik, Paštu, Uzbek, Hazara atď.

Na základe týchto skutočností boli určené nasledujúce okresy pre distribúciu humanitárnej pomoci:

1. BANU – 200 rodín
2. Tábor navrátilcov v PEK, KHOJA ALWAN – 200 rodín
3. NAHRIN – 100 rodín
4. Oblasť Dande Gori, PEK – 120 rodín
5. TALA-WA BARFAK a DUSHI – 100 rodín (NGO AWEN)
6. TALA-WA BARFAK – 150 rodín

Výkonným prvkom pre zabezpečenie distribúcie humanitárnej pomoci v Afganistane bol príslušník OS SR plniaci úlohy v rámci skupiny CIMIC v PRT PEK. Distribúcia bola vykonávaná priamo silami a prostriedkami PRT PEK a v jednom prípade bola zabezpečená prostredníctvom NGO AWEN (Afghan Women Enterprise Network) z dôvodu problematickeho prístupu k jednotlivcom v horskej časti okresu Tala-Wa Barfak a najmä určenej skupine, ktorou boli ženy (vdovy).

Veľmi prospešnou sa ukázala spolupráca s NRC (Norwegian Refugee Council), ktorá zabezpečila prieskum táborov pre navrátilcov v spolupráci

s miestnymi predstaviteľmi a príslušným vládny oddelením, a tieto údaje poskytla PRT pre účely korektnej distribúcie. Zakomponovaním viacerých zložiek do celkového procesu sa značne eliminovala možnosť zneužitia materiálu na osobné účely. Zároveň tak vznikla možnosť ďalšej vojensko-civilnej spolupráce, zahŕňajúcej viacero prvkov spoločnosti a rešpektujúci princíp nestrannosti darcu – Evanjelickej diakonie.

Realizovaním humanitárnej pomoci v postkonfliktnom prostredí ako je Afganistan vytvára predpoklady spolupráce viacerých komponentov zapojených do celkového procesu a zároveň zmysluplného využitia prebytočného materiálu pre humanitné účely.

Kľúčovou časťou v priebehu realizácie humanitárnej pomoci bolo získanie súhlasného písomného stanoviska veliteľa PRT PEK k zabezpečeniu pomoci pri distribúcii materiálu určenej skupine obyvateľstva na území Afganistanu. V prípade, že by táto spolupráca nebola garantovaná, ďalšou možnosťou by bolo darovanie materiálu priamo jednému z provinčných vládnych oddelení, ktoré by zabezpečilo následnú distribúciu. Tento variant by mohol byť však značne rizikový, najmä z dôvodu možnosti zneužitia materiálu pre osobné účely.

S distribúciou materiálu za prítomnosti príslušníkov OS SR sa otvára možnosť pozitívnej propagácie krajiny v prostredí postihnutým humanitárnou krízou. Samozrejme, že táto možnosť je značne limitovaná bezpečnostnou situáciou v priestore

predpokladanej distribúcie. Z tohto dôvodu bola využitá i možnosť distribúcie so spolupracujúcimi NGOs s prihliadnutím na lepšiu dosažiteľnosť zraniteľnej populácie v odľahlých oblastiach.

Celý priebeh distribúcie poukázal na skutočnosť, že darovaný materiál sa stretol len s pozitívnym ohlasom. Pri každej distribúcii bol venovaný spoločne s balíkom i informačný lístok, v ktorom sa miestne obyvateľstvo malo šancu dozvedieť pozadie akcie a najmä fakt, že Evanjelická diakónia spolu s už spomenutými partnermi sú nosným pilierom tejto aktivity. Správnym krokom bolo dodatočné schválenie finančných prostriedkov z rozpočtu Evanjelickej diakonie určeného na prepravu na nákup diek, ktoré boli distribuované spoločne s ošatením.

Záverom sa chceme poďakovať všetkým organizáciám a osobám (od balenia až po záverečnú distribúciu), ktoré sa na tejto akcii zúčastnili a tým prispeli k jej úspešnej realizácii. Zároveň tým položili základy ďalšej spolupráce do budúcnosti.

Ak ste sa pri čítaní tohto článku prišli až sem na koniec chce sa nám Vám za to poďakovať. Článok svojim rozsahom okrem iného poukazuje na skutočnosť aké náročné je humanitárne aktivity realizovať. Na prvý pohľad sa zdá, že ak treba niekomu pomôcť (je jedno či je to u nás na Slovensku alebo v zahraničí), stačí tam prísť a proste pomôcť. Realita je však iná. Vyžaduje si to poznatky, skúsenosti, samozrejme kontakty a financie. Teší nás, že Evanjelická diakónia je už tak veľkou organizáciou, ktorá týmito potrebnými vkladmi disponuje a je schopná (ako to už niekoľkokrát predviedla a dokázala) správne a včas ich použiť v prípade potreby v prospech Vás.

Ján Gasper
(Evanjelická diakónia)

Milan Gajdoš
(Ústredie ekumenickej pastoračnej služby v OS SR a OZ SR)

Znovu obnovená činnosť klinickej pastorálnej starostlivosti

Chorí ľudia v nemocnici veľakrát mlčia, trápia sa potichu a svoju duchovnú núdzu sa neodvážia nahlas vyjadriť. Nemajú dosť silný hlas a odvalu, aby zakričali, že okrem iného v dnešnom zdravotníctve, potrebujú pomôcť aj duchovne. Neodvážia sa povedať, že by si želali častejšiu duchovnú podporu, rozhovor o ich prežívaní vzdialenosti od Boha alebo dennú modlitbu s niekým, keďže sami sa nedokážu sústrediť. Nám tiež „nedochádza“ to, že podobne ako pacient potrebuje denne svoje lieky, možno rehabilitáciu, vyšetrenie, tak potrebuje vyjadriť svoje prežívanie, svoje obavy, možno slzy, svoje hľadanie významu všetkého, čo sa s ním deje. Potrebuje sa cítiť bezpečne, vnímať, že má niekto o neho skutočný záujem, že Boh je blízko v druhom človeku a uprostred spoločného rozprávania a načúvania.

Poslaním klinickej pastorálnej starostlivosti (KPS) je sprevádzanie chorého človeka/pacienta v jeho duchovnom živote, v jeho vyrovnávaní sa s chorobou, v hľadaní nových síl a perspektív, a tiež podpora príbuzných pacienta.

Od februára 2009 sa činnosť KPS čiastočne obnovila v rámci Evanjelickej Diakonie, a to s pôsobiskom v Národnom onkologickom ústave v Bratislave. Táto služba nadväzuje na predchádzajúcu činnosť a opäť si nachádza svoje miesto, je akoby novým výhonkom na rastline, či strome.

Čo začalo rásť alebo obnovilo svoj rast v klinickej pastorálnej starostlivosti za prvé štyri mesiace?

- Individuálna pastorálna starostlivosť o pacienta

Duchovné stretnutie a sprevádzanie pacienta v akomkoľvek jeho rozporení patrí k základnému charakteru klinickej pastorálnej starostlivosti. Táto duchovná starostlivosť ponúka väčšiu kontinuitu, hĺbku i viac času pre pacienta.

Duchovnú starostlivosť môžu chorému vyhľadať jeho príbuzní, alebo je v nemocnici „indikovaná“ zdravotnou sestrou, lekárkou, psychologičkou. Nie je určená len pacientom vlastnej cirkvi, ale aj chorým

bez náboženskej príslušnosti. V atmosfére bezpečia a dôvery pacient vysloví svoje duchovné prania

a svoje duchovné a existenčné prežívanie, napr.: „Viete, dlho mi trvalo, kým som sa odvážil o tom hovoriť, ale chcel by som si dať do poriadku

vzťah s Pánom Bohom a cirkvou, chcel by som sa dať pokrstiť. Nevie, čo všetko sa potrebujem doučiť, aby som mohol byť pokrstený v Evanjelickej cirkvi. Tak hádam katechizmus a krížik na začiatok si prosím.“

„Ja sa modlím svoje naučené modlitby, ale chcela by som nejaké sväté obrázky a malé letáky, brožúrky, prosím.“

„Zaujímavé, nikdy som sa nezaoberala osobne vierou v Boha a otázkami cirkvi, ja hľadám niečo, čo ma

prevyšuje v prírode, v záhrade v lese. Tak prežívam najväčší pokoj a potom aj pri hudbe.“

2003 som nastúpila na detské onkologické oddelenie ako nemocničná duchovná.

Začiatky v nemocnici neboli ľahké. Dá sa povedať, že to trvalo dva roky, kým ma začali postupne prijímať ako nemocničnú duchovnú. Prelomilo sa „pole neorané“ a vytvorila sa vzájomná dôvera medzi mnou a nejedným rodičom, či niektorými zdravotníkmi. A to na základe mojej systematickej každodennej práce na oddelení. Neskôr som už bola pozývaná aj na iné oddelenia v DFNSP.

Vráťme sa však k téme tohto článku: „Ako vlastne vznikla táto kaplnka?“ Od začiatku roku 2006 sa ma ne jeden rodič opýtal, prečo v tejto nemocnici nie je kaplnka. Uvažovali, že by bolo dobré, keby nemuseli chodiť do vedľajších nemocničných budov, či vzdialenejších kostolov. A tak sa začala spoločná akcia o realizáciu kaplnky. Táto túžba - mať miestnosť duchovného charakteru - v nemocnici bola silná. Rodičom šlo o to, aby tá miestnosť bola miestom stíšenia a modlenia sa za svoje choré deti, ale aj za tých, ktorí ostali doma bez nich a zápasia s inými prekážkami života. Myšlienku podporili nie len rodičia, ale i zamestnanci onkologického oddelenia a neskôr aj zamestnanci iných pracovísk nemocnice. Toto bol prvotný impulz, ktorý ma viedol k tomu, aby sme spoločnými silami a s Božím požehnaním začali toto dielo. Vytvorila sa rôznorodá pracovná skupina, ktorej náplňou bolo projektové, technické, tematické, či umelecké riešenie tejto veci, tak i jej priebežné financovanie.

Dúfam, že i keď otvorenie kontemplatívnej miestnosti bolo v „réžii“ RKC, ďalšie fungovanie

bude ekumenické, tak ako sa to pôvodne plánovalo. Som potešená aj tým, že na začiatku skoro nereálny

sen sa premenil na skutočnosť.

Ďakujem Pánu Bohu, že som mohla byť pri tom, a že On sa priznal k svojmu dielu, hoci to nie-

koľkokrát už tak ani nevyzeralo. Potvrdzujú sa mi slová z knihy Skutkov apoštolov: „Lebo ak je z ľudí táto rada alebo toto dielo, rozpadne sa“. Ďakujem všetkým členom pracovnej skupiny, za všetko ich úsilie a námahu, ale aj zapálenosť pre kaplnku. Ďakujem tiež rodičom detských onkologických pacientov, ktorí dali podnet a potom sa z ich myšlienky zrodila táto kaplnka. Vďaka patrí aj všetkým nemenovaným, ktorí nás akokoľvek podporovali a prispeli k dielu.

Nech nás sám Pán Boh uisťuje, že je Živým Bohom, ktorý počuje a žehná každého, čo ráta s Jeho pomocou a Jeho požehnaním. Tak ako hovorí jeden obraz v kaplnke: „Zázraky sa dejú aj dnes, aj tu.“

Lýdia Naďová
farárka v cirkevnom zbore Slavošovce

Spomíname...

Hlavnou témou tohto vydania časopisu, ako ste sa dozvedeli v úvodníku, je osobnosť Milana Rastislava Štefánika. Možno ste očakávali prezentáciu faktov z jeho života a diela v klasickej podobe. My sme sa však rozhodli o netradičnú formu.

O pohľad na Milana Rastislava Štefánika cez optiku mladého muža, ktorý sa mu venuje ako objektu svojho vedeckého záujmu už pár rokov.

Je to človek, ktorý študuje na Sorbonne v Paríži a rozvíja svoju vedeckú činnosť na pôde Historického ústavu SAV v Bratislave. Človek, ktorý v roku 2005 ako dobrovoľník Evanjelickej diakonie pracoval v Domove dôchodcov v Oelsnitz v Nemecku. Človek, ktorý napriek svojmu mladému veku /má iba 26 rokov/, toho už veľmi veľa stihol a dokázal...

MICHAL KŠIŇAN.

Z akých zdrojov pochádzajú informácie, ktoré sa nachádzajú vo vašich dielach (film, články atď.)?

V prvom rade sa snažím oprieť svoje tvrdenia o archívne materiály z Francúzska, ale aj Slovenska. Domnievam sa, že vždy, keď je to možné historici by mali ísť čo najbližšie k prameňom. Netreba však obchádzať ani veľké množstvo spomienok, ktoré boli uverejnené. V neposlednom rade chcem spomenúť aj mnoho kníh a článkov vydaných o Štefánikovi. Samozrejme každý dokument musí prejsť kritickou analýzou.

Vieme, že bol francúzsky občan. Ako si na neho spomínajú francúzske archívy?

Vo francúzskych archívoch sa nachádza značné množstvo dokumentov o Štefánikovi. Primárne ide o rôzne dokumenty z čias prvej svetovej vojny ako aj z obdobia krátko pred ňou. Týmto spôsobom môžeme rekonštruovať jeho činnosť za prvej svetovej vojny. Dokumenty z francúzskych vojenských archívov sme spolu plk. F. Gueltonom a E. Braudovou vydali vo francúzštine aj v slovenčine.

Poznajú ľudia vo Francúzsku osobnosť

M. R. Štefánika?

Bežný Francúz Štefánika nepozná. Ak však trošku zmeníte prostredie a dostanete sa medzi ľudí, ktorí sú naviazaní na strednú Európu a hlavne na bývalé Československo, už je to významná značka. Mne osobne Štefánik viackrát „otvoril dvere“. Rovnako ľudia so širším rozhľadom a záujmom o históriu ho môžu poznať.

Akými vlastnosťami bol výnimočný a dokázal si získať srdcia mnohých ľudí?

Väčšina ľudí mala k Štefánikovi vyhranený vzťah. Budste ho milovali, alebo nenávideli. Štefánik vedel očariť svojou silnou charizmou, darom reči, zaujímavými príhodami z mnohých ciest a tiež aj „exotickým“ prízvukom vo francúzštine.

Čo by sme si mali prevziať z odkazu

M. R. Štefánika do súčasnej doby?

Každého na Štefánikovej osobnosti môže osloviť niečo iné. Mne sa páči jeho heslo: „Ja sa prebijem, lebo sa prebiť chcem.“ Dokazuje to silnú vôľu a tiež rozhodnutie nepodať sa v ťažkých chvíľach. Taktiež ma zaujali Štefánikove vnútorné zápasy a snaha o sebazdokonaľovanie.

Nájde sa vo svetových dejinách osobnosť, ktorá by sa dala prirovnať k M. R. Štefánikovi?

Myslím si, že každý národ a každé ľudské spoločenstvo má svojich hrdinov. Francúzi de Gaulla či Napoleona, Maďari Kossutha, Česi Masaryka a Karola IV. Tieto postavy sa im vždy zdajú výnimočné. Ľudom je zrejme vlastné mať istý kladný emocionálny vzťah k svojim hrdinom. Historici by sa mali však snažiť poukazovať aj na tie temnejšie stránky týchto osobností. Aj oni sa rodia ako bežní ľudia, ale my ich často vnímame ako hrdinov už od malička.

Jana Gasperová
PR manager

Nemý svedok z histórie

ev. cirkvi – kalich z r. 1611

(Článok k 400. výročiu Žilinskej synody 1610)

Stredisko Evanjelickej DIAKONIE Košeca opatruje takmer 400. ročný zreštaurovaný kalich. Ako sa tento zvláštny historický klenot našej cirkvi dostal opäť na svetlo, o tom nasledujúcich pár riadkov. Po nežnej revolúcii a následnej mojej ordinácii som ako púchovský rodák nastúpil do neďalekého diasporálneho CZ ECAV v Košeci. Hneď po nástupe ma čakal obrovský záber služby. Výstavba kostola, rekonštrukcia fary, dubnickej modlitebne, zborového domu a v neposlednej miere výstavba SED Košeca. Popri tomto všetkom, veľká zodpo-

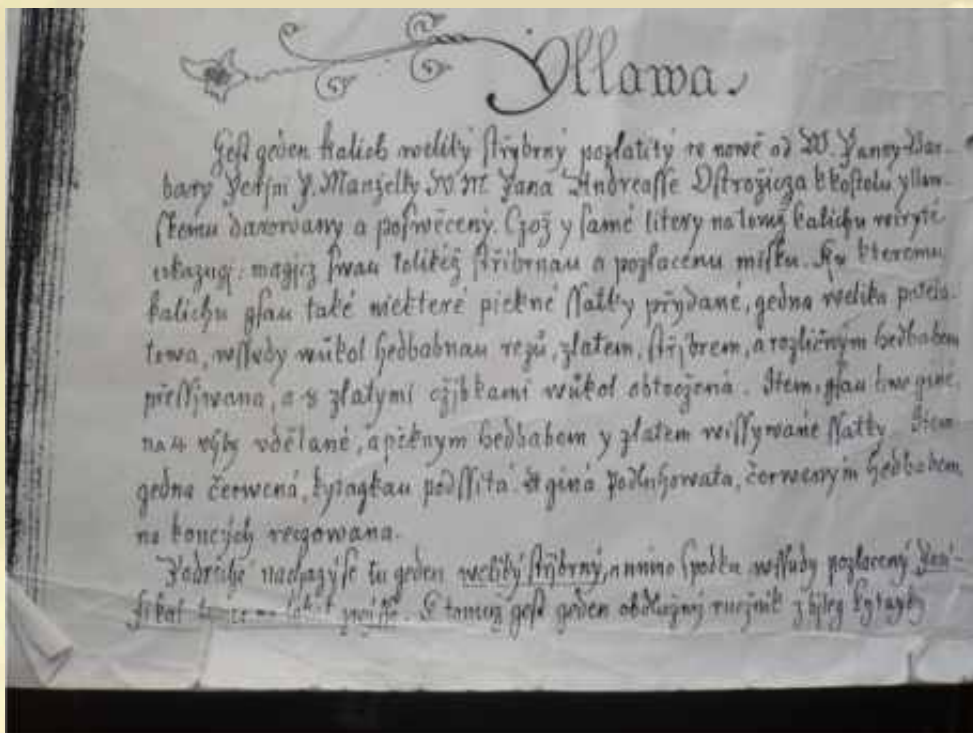

vednosť a duchovná starostlivosť o rozptýlené ovečky v diaspore (poníma celý ilavský okres).

Za krátko pribudlo aj zastupovanie v rodnom púchovskom CZ, ťažko nemocného môjho principála br. konseniora Jána Zaťku. Aj napriek značnému vyťaženi som s radosťou chodil konať pastoráciu aj do ilavskej a dubnickej väznice, ktorú tam konám dodnes. Na žiadosť niekdajšieho br. gen. biskupa P. Uhorskai, ktorý sa mimochodom v tomto roku z Božej milosti dožil 90 rokov, som jednu sobotu zorganizoval na jeho prianie exkurziu v ilavskej väznici. Brat biskup Uhorskai v tomto nemilom zariadení strávil za doby „temna – totality“ nejaký ten rok, samozrejme nie ako zločinec, či vyvrheľ, ale za svoje presvedčenie, vieru v Boha a ev. cirkev. Bola to dojmavá návšteva po rokoch. Všetko si dobre pamätal, a so slzami v očiach zaspomínal, čo sa tu vtedy dialo, aj ako sa likvidovala väzenská kaplnka a inventár z nej. Ten tam bol aj po desiatkach rokoch na naše prekvapenie zabudnutý (na povale kaplnky) a takmer zničený. Zachrániť sa podarilo veľký obraz „Milosrdný samaritán“ z r. 1874, ktorý som dal zreštaurovať. Nakoľko do novej modernej budovy v SED Košeca sa tento historický obraz nehodil, umiestnili sme ho pod chorus do košeckého kostola. Pri „dolovaní“ tohto vzácneho obrazu som zakopol o nejaký kovový predmet – takmer na nepoznanie zničený spomínaný kalich. Až pri odchode som dostal zvláštne vnuknutie, že ho treba zobrať a aspoň ukázať návšteve z Nemecka, môjmu dlhoročnému priateľovi a podporovateľovi košeckého CZ i diakonie br. farárovi J. Hillgerovi z Wittenbergu. Ten s citom kalich prevzal a odviezol do Nemecka. Takmer po roku zreštaurovaný kalich doviezol späť do Košeca. (oprava a vyzlátenie stáli vtedy 6000,-DM). S údivom sme pozerali na tento skvost histórie ev. cirkvi, s čitateľným nápisom a viditeľným rokom (Bonia Anno 1611). Dr. Šišmiš, historik a horlivý evanjelik z trencianskeho múzea mi zabezpečil

historický materiál o ev. cirkvi v Ilave, v ktorom sa nachádza aj protokol s inventárom kostola, školy

a starobinca, spísaný superintendentom Eliášom Lániim, ktorý v roku 1611 vizitoval ev. cirkev v Ilave, patrónmi ktorej bol šľachtičný ev. rod Ostrožicovcov. Protokol bol spísaný jeho rukou, len rok po žilinskej synode. Pred 10 rokmi, 13. júna 1999 sa v Ilave konali slávnostné Služby Božie, prvé po 315 rokoch. Vtedy, v početnom bohoslužobnom zhromaždení bol tento vzácny kalich posvätený a prislúžená bola z neho Večera Pánova.

Za zvláštnosť, či zázrak stojí zmienka niekoľkých prípadov, ktoré sa odohrali v SED Košeca, keď som bol často bezradný nad utrpením mnohých našich klientov spejúcich k smrti, siahol som po tomto kalichu a najmenej v piatich prípadoch po prijatí Večere Pánovej z neho táto sviatosť spôsobila svoje! Rázne zlepšenie zdravotného stavu až sme sa všetci divili, vrátane prítomných rodinných príslušníkov. Mnohé zvláštne divy sa rovnako udiali v ilavskej, či považskobystrickej nemocnici, po prijatí Večere Pánovej práve z tohto kalicha - zašlého svedka histórie ev. cirkvi, ktorý s hrdosťou opatruje SED v Košeci a príležitostne slúži svojmu vznešenému účelu.

Lubomír Marcina, diakon
správca SED Košeca

„Try to be activ“

Tieto anglické slovíčka vyjadrujú atmosféru pracovníkov ED ECAV na Slovensku. Snaha byť aktívnym sa pretavila do snahy naučiť sa, či zlepšiť svoje cudzojazyčné vedomosti.

ED spolupracuje so vzdelávacím centrom Pro Solutions. Ich lektori sú rozmiestnení vo všetkých väčších mestách. Okrem toho sú kurzy aktuálne e-learningovou formou, ktorá je v kombinácii s kontaktnou výučbou nazývaná blended learning. Pre túto možnosť sa rozhodla ED.

Angličtina ako fenomén dnešnej doby zarezoval aj u farárov, ktorí navštevujú strediská ED. Ich záujem pridať sa k študijným skupinám sme uvítali a vytvorili sme niekoľko skupín. Skupiny pozostávajú zo zamestnancov ústredia, stredísk,

riaditeľov (riaditeľiek), farárov a taktiež aj z rodinných príbuzných. Možnosť zapojiť sa do týchto kurzov dostali aj študenti, ktorí túto možnosť

využili. Kontaktná výučba bude prebiehať v Bratislave a v Červenci.

Študenti nielen v rámci skupín, ale aj v nich pracujú nezávisle, majú však podporu, komplexné hodnotenie od lektora. Osobná motivácia študenta môže byť vyššia vďaka variabilite e-learningu. Rovnako aj vyššia flexibilita lektorov prináša so sebou možnosť lepšej pripravenosti na stretnutia. Pri tomto štýle učenia je monitorovaný aj proces

napredovania. Ten je možný vďaka e-learningu. Pri každom prihlásení sa sleduje jeho aktivita, zapíšu sa všetky úlohy spolu s výsledkom. Možnosť opakovania všetkých úloh a cvičení je v tomto programe neobmedzená.

Záverom kurzu bude testovanie, ktoré prebehne tradičnou formou testu a ústnej skúšky. Po úspešnom zvládnutí skúšky bude účastníkom udelený certifikát.

Daniela Majerčáková
Referát vzdelávania

Interdiac

Pod týmto názvom skrýva sa Medzinárodná akadémia pre diakoniú a sociálnu činnosť v Strednej a Východnej Európe o. p. s., ktorá bola založená v decembri 2008 ako nezisková medzinárodná organizácia propagujúca vzdelávanie, budovanie siete a výskum spolu s vývojom pre diakoniú a sociálnu službu.

Interdiac bola založená po konzultácii o výučbe a vývoji potrieb s viacerými partnermi. Prvý krok urobili Sliezska diakonia a Helsinki Deaconess Institute. Interdiac má teraz 9 partnerov.

Ciele Interdiac-u sa rozvíjajú v programoch, ktoré spĺňajú potreby pre rozvoj diakonickej a sociálnej služby.

Zástupcovia partnerských organizácií sa stretli na zasadnutí čestnej rady, aby sa spoločne pozreli na to, ako akadémia rozvíja a ako plní vytýčené ciele. Za Slovensko sa zúčastnili Ing. Ján Huba a Bc. Daniela Majerčáková. Súčasťou programu bola aj prezentácia novej partnerskej organizácie NdoBa. Ďalším bodom programu bola výmena informácií partnerských organizácií.

Viac o pilotnom module, ako aj o samotnej akadémii si môžete prečítať na www.interdiac.eu

Daniela Majerčáková
Referát vzdelávania

Zo života Evanjelickej diakonie.

Ocenenie Ministerstva práce, sociálnych vecí a rodiny Slovenskej republiky :

„ Z detského domova do rodiny „.

Ministerstvo práce, sociálnych vecí a rodiny Slovenskej republiky v roku 2008 po štvrtýkrát udeľovalo Ocenenie Ministerstva práce, sociálnych vecí a rodiny Slovenskej republiky: „ Z detského domova do rodiny“ vybraným detským domovom za prínos v oblasti konštruktívneho riešenia konkrétnej, problémovej situácie s priamou nadväznosťou na inovatívne aktivity vyvíjané v prospech dieťaťa s nariadenou ústavnou starostlivosťou v detskom domove.

Základnými cieľmi ocenenia je motivovať detské domovy, aby svojimi aktivitami prispeli k zníženiu dĺžky pobytu dieťaťa v detskom domove a k humanizácii starostlivosti o deti s nariadenou ústavnou starostlivosťou v detských domovoch. V rámci procesu ocenenia bol v roku 2008 realizovaný monitoring neštátnych a štátnych detských domovov zriadených na území Slovenskej republiky. Detské domovy vypracovali príklad dobrej praxe a vyplnili dotazník, ktorí vyhodnotili členovia krajskej komisie, ktorá vypracovala návrh na ocenenie vybraných detských domovov za príslušný kraj. Komisia MPSVR SR zrealizovala monitorovacie návštevy vybraných detských domovov, na základe ktorého ministerka práce, sociálnych vecí a rodiny SR Viera Tomanová rozhodla o udelení ocenení vybraným detským domovom.

V rámci slávnostného galavečera medzinárodnej konferencie Mosty v sociálnoprávnej ochrane III., organizovanej Spoločnosťou priateľov detí

z detských domovov Úsmev ako dar, 12. novembra 2008 v Častej – Papierničke, bolo odovzdané Ocenenie MPSVR SR „ Z detského domova do rodiny za rok 2008„. Ocenených bolo spolu 5 detských domovov a z toho 2 neštátne detské domovy, z asi sto štátnych a neštátnych v SR. Tento úspech nás potešil a sme naň hrdí ako aj na plaketu, ktorú sme získali spolu s finančným darom vo výške 25.000,-Sk.

Stredisko Evanjelickej DIAKONIE Banská Bystrica, Domov detí je zariadenie na vykonávanie opatrení sociálnoprávnej ochrany detí a sociálnej kurately na základe rozhodnutia Ministerstva práce, sociálnych vecí a rodiny Slovenskej republiky č. 9262/2006 – I/21 AK. Domov detí je detský domov , v ktorom sa dočasne môže poskytovať starostlivosť deťom a mladým dospelým na základe právoplatného rozhodnutia súdu o nariadení ústavnej starostlivosti, predbežného opatrenia a o uložení výchovného opatrenia. Deti prijímame od narodenia, ak ústavná starostlivosť skončí dosiahnutím plnoletoti alebo predĺžením ústavnej starostlivosti do 19 rokov veku, môže mladý dospelý požiadať detský domov o poskytovanie starostlivosti až do jeho osamostatnenia sa, najdlhšie do 25 rokov veku. Deťom a mladým dospelým poskytujeme starostlivosť v profesionálnych rodinách, ktoré zabezpečujú starostlivosť vo svojom vlastnom domácom prostredí 24 hodín denne. Profesionálni rodičia sú zamestnanci Domova detí. Rodičom je poskytovaná mzda a úhrada výdavkov na dieťa alebo mladého dospelého. Profesionálne rodičovstvo dáva možnosť dostať sa do rodinného prostredia aj tým deťom, ktoré z právneho hľadiska nie je možné osvojiť , ani sa ich nepodarilo umiestniť do inej formy náhradnej starostlivosti (náhradná osobná starostlivosť, pestúnska starostlivosť).

V súčasnosti poskytujeme starostlivosť 25 deťom a mladým dospelým , ktoré sú umiestnené v 10 profesionálnych rodinách žijúcich v Banskobystrickom, Bratislavskom, Nitrianskom, Prešovskom, Trenčianskom a Žilinskom kraji.

Ďakujeme Pánu Bohu za požehnanie, múdrosť a zamestnancom za ich službu, ktorú vykonávajú s láskou k deťom.

Jana Putišová Trvalová, riaditeľka
SED Banská Bystrica

Canisterapia

V deň „D“, bolo na našej škole, neobvyčajne rušno. Malé odtlačky drobných tlapiek od hliny na schodoch naznačovali, že máme milú návštevu, chlpatých rozkošných psíkov.

Deti sa rozdelili do dvoch skupín, na mladšie a staršie, aby psíci mohli svoje teplé kožušky ponúknuť k pohladeniam každému do sýtosti. Najstatočnejší Majko, ktorý bez problémov spoznal psíkov, hneď lícom sa k nim túlil, hladil ich po celom tele, no najviac na uškách, sprevádzajúc svoju spokojnosť hlasným smiechom. Renko rozdával psícatám nežné božtčky a sú-

stredene ich hladil, vnímajúc ich hebučké kožušky. Martinka, známa to bádatelka, si psíkov riadne preskúmala všetkými zmyslami a spokojne, s jej typickým úsmevom, odsúhlasila prítomnosť zvieratiek. Nový žiak Kristián, vyčaril neuveriteľne

spokojný úsmev pri prvom dotyku so psíčaťom. Aďka a Karol, ako najstarší, nemali s návštevníkmi žiaden problém. Aďka sa rozhovorila, hladiac pri tom nemú tvár,

ako nikdy...a Karol sa snažil aj zapózovať pred kamerou. Veľká Veronika, čo mala rešpekt pred nimi v predošlých návštevách, ich úplne spontánne prijala a maznala sa s nimi. Attilka odoláva a dáva najavo, že prítomnosť chlupáčikov neoceňuje, no chrbát im ponúkol a celkom sa mu to páčilo. Milo privítal psíkov Viktor, hlasným pozdravom a spolu so svojou tetou ich hladil s toľkou nehou a úprimným záujmom. Malá Nikuška, utekala pred nimi štvornožky pod stôl, no priložením tety Janky, odborníčky na canisterapiu, na chrbátik, sa milo usmievala a hodila rozkošnú pózu pre objektív

fotoaparátu. Malá Veronika trošku odoláva a len tak letmo, aby sa nepovedalo, pohladí kamarátov.

O canisterapii v odborných článkoch je veľa popísané. No, vidieť to v skutočnosti, je to pravé, orechové...a o to, nám všetkým ide.

Kolektív pedagogických pracovníkov EŠŽŠI

Prvá 90-tka

Dňa 21.3.2009 sme spoločne oslávili prvú 90-tku v našom Domove – Penzióne pre dôchodcov. Pani Zuzana Šťastná sa jej s Božou pomocou dožila

v zdraví a spokojnosti. Na spoločnej oslave, ktorá sa konala v deň jej narodenín sa spoločne stretli a zažaloželi jej klienti SED, starosta obce H. Moravce Ing. R. Gabryš, riaditeľka zaria-

denia Ing. Z. Chrienová, pani farárka Mgr. D. Hybská Majdúchová a v neposlenom rade aj syn pani Šťastnej Doc. Ing. P. Šťastný. Pri spoločnom obede, ktorého menu vybrala p. Šťastná, sme pospomínali na časy jej mladosti a porovnávali rozdiely medzi vtedajším a terajším spôsobom života, spoločne zaspievali ľudové piesne, klienti zarecitovali básne oslávenkyňi. Aj napriek tomu, že k okrúhlym narodeninám sme blahoželali už viacerým klientom, táto oslava bola výnimočná, nakoľko 90 rokov je krásny vek a my sa tešíme, že budeme môcť spoločne oslavovať ešte veľa rokov aj s pani Šťastnou, ale aj s ostatnými klientmi pri ich narodeninách.

*Zuzana Chrienová, riaditeľka
SED Hontianske Moravce*

Deň matiek

Deň matiek je sviatkom, ktorý odzrkadľuje nena-hraditeľnosť a jedinečnosť matky. Sviatkom, ktorý bol prvýkrát oficiálne vyhlásený za národný v USA, v roku 1914 na podnet Anny Jarvisovej. Druhá májová nedeľa sa tak stala dňom vyjadrenia lásky a úcty matkám. O oslavy Dňa matiek u nás sa najviac zaslúžila Alica Masaryková a jej otec, ktorý si na svoju matku spomínal ako na múdru a zbožnú ženu, ktorá rada chodila do kostola, aj keď na to nemala čas, pretože musela driať na rodinu. Tiež, že na rodinu mala väčší vplyv ako otec. Na istý čas boli oslavy Dňa matiek nahradené oslavami MDŽ. Slobodne sme sa k oslavovaniu Dňa matiek vrátili až po roku 1989. Každý z nás si isto nájde chvíľku, aby si na svoju matku spomenul, a prejavil svojej matke úctu. Potešil svoju mamu pekným kvietkom, či malým darčekom, ale hlavne čarovným slovom „ďakujem“. Aj na naše „mamky“, ktoré sú v domove, si spomenuli deti z materských škôl a žiaci zo základnej školy Istvána Széchenyiho s vyučujúcim jazykom maďarským v Horných Salibách a žiaci zo základnej školy s vyučujúcim jazykom slovenským v Horných Salibách. Žiaci mali pripravené krásne srdiečka, ktoré podarovali našim mamkám. Takýto milý darček ich veľmi potešil. Potom žiaci zarecitovali básničky, zaspievali pekné piesne za odborného vedenia svojich učiteliek. Keď však prišla na rad ľudová hudba a tance, ktoré žiaci s radosťou a ľahkosťou tancovali, to sa už veru aj klienti pridali a za silného potlesku sprevádzali žiakov vo vystúpení. Nakoniec sa žiaci rozlúčili pesničkou od Tublatanky „Matka“. Táto pieseň vylúdila slzy v očiach a hlboko nás všetkých dojala. Tiež mi nedá nespomenúť vyjadrenie našej klientky, ktorá hovorí, že treba ďakovať Bohu za svoj život, žiť v pokore a modlitbách, pretože len Božia Milosť ostáva naveky. Naša sila k životu sa podobá rozkvitnutej lúke, rozkvitneme, keď však vietor zovanie, zvädneme a obrátime sa v ničotu.

Anna Vasasová, sociálna pracovníčka
SED Horné Saliby

Domov sú ruky, na ktorých smieš plakať

Každý vek ľudského života má svoj pôvab, krásu a zmysel. Má ho aj staroba. Túto krásu navonok príliš nevidieť. Je akoby ukrytá v láskavom srdci a obetavosti, ktorú venovali starí ľudia počas produktívneho veku svojim deťom a neskôr vnúčatám. Teraz, keď sú odkázaní na opateru a pomoc iných, našli si nový domov... Domov, aby neboli opustení a na farchu svojej rodine. V domove sú všetci rovnocenní so svojimi radosťami a starosťami, čo im lepšie pomáha prežiť svoju starobu.

Obetaví zamestnanci Strediska Evanjelickej diakonie Kšinná sa im snažia vynahradiť lásku, ktorú potrebujú, zabezpečiť opateru, spestriť pobyt kultúrnym programom detí z Materskej školy a folklórnej skupiny Bukovina Kšinná. Táto skupina navštevuje našich obyvateľov aj viackrát do roka.

Na Fašiangy 21. februára tiež bolo v našom domove veselo. Všade sa ozýval spev, tanec za sprievodu heligónky. Tí, ktorí vládali, tak si aj zatancovali a zaspievali. Folkloristi boli poobliekaní do rôznych masiek, čo dodávalo podujatiu pravú fašiangovú atmosféru. Obyvatelia si takto zaspomínali na svoje mladé časy, ako sa vedeli zabávať pri takýchto príležitostiach. Takáto akcia veľmi vylepšila ich náladu a ešte dlho spomínali na tento deň.

Eva Petreová, administratívna pracovníčka
SED Kšinná

Dôstojný sociálny status...

Odchod seniora z domáceho prostredia do zariadenia sociálnych služieb je vážna udalosť a z hľadiska ťažšej adaptácie vo vyššom veku aj často veľmi náročná. Okrem pozitív, ktoré sociálne zariadenia prinášajú, majú pre svojich nových členov dva negatívne znaky: stratu slobody a súkromia.

Naša činnosť ako sociálnych pracovníčok chce prispievať k lepšej adaptácii klientov v našom

zariadení, k lepšej starostlivosti o nich. Aj starý človek odčlenený z určitých dôvodov z rodinného prostredia a umiestnený v zariadení sociálnych služieb má právo na dôstojný sociálny status.

Naša činnosť je rozdelená na dve časti – skupinovú a individuálnu aktivizačnú činnosť. Skupinová sa realizuje viackrát týždenne, kde sa stretávajú klienti za účelom nasledovných terapií a aktivizačných činností:

- *pohybová terapia* – realizujeme rôzne typy pohybových cvičení s pomôckami – elastické vrkoče, tenisové loptičky, posilňovacie vrecúška,

- *ergoterapia* – medzi naše činnosti patrí predovšetkým tvorba obrazcov formou koláže (kvety, hviezdy, domčeky a pod.),

- *biblioterapia* – v poslednom období sa v rámci tohoto typu činnosti osvedčilo počúvanie audio nahrávok s rozprávkami a detektívnymi príbehmi,

- *stretnutia zamerané na uspokojenie spirituálnych potrieb* - klienti sa stretávajú v modlitebni a počúvajú biblické príbehy, spievajú piesne, zamýšľajú sa nad textami Svätého Písma

- *iné*: prechádzky v zariadení i vonku, rozhovory, kognitívne cvičenia, muzikoterapia

V mnohých prípadoch z rôznych dôvodov nie je vhodné, aby sa klienti stretávali a pracovali v skupinkách. Osobnostné a charakterové špecifiká niektorých klientov predurčujú na individuálny prístup. Program individuálnej činnosti je nastavený

tak, aby sa stretnutie s každým klientom uskutočnilo raz za dva týždne. Individuálna činnosť pozostáva z rozhovoru, relaxácie, biblioterapie, pohybovej terapie..., teda je odpoveďou na aktuálne potreby klienta.

Mgr. Monika Glombová,
sociálna pracovníčka
SED Sučany

„U priateľov“ by mohlo byť dobre...

V Trnave pripravuje stredisko Evanjelickej DIAKONIE – domov dôchodcov a sociálnych služieb - otvorenie 1. chránenej dielne tohto typu na území mesta.

Zámerom vytvorenia chráneného pracoviska: čajovne – klubovne, v rámci ktorého bude vytvorených 6 pracovných miest pre ľudí zo zdravotným postihnutím. Prinesie nielen možnosť pracovného uplatnenia občanov so zdravotným postihnutím, ale i možnosť zlepšovať svoje zručnosti prostredníctvom sociálnych terapií (ergoterapia, arteterapia, muzikoterapia) a aktívne sa zúčastňovať na kultúrno - spoločenských aktivitách, tým sa i vzdelávať a rozširovať svoje znalosti v rôznych oblastiach, a to prednáškami, seminármi, diskusiami, ktoré budú realizované v klubovni. V rámci týchto aktivít bude dochádzať k pravidelnému kontaktu medzi zdravými a zdravotne postihnutými občanmi. Zámerom je pre zdravotne postihnutých občanov vytvoriť vhodné pracovné podmienky a priestor pre voľno časové aktivity, ktoré prispievajú k rozvoju osobnosti, zvýšeniu kvality života a k dosiahnutiu najvyššej miery integrácie do spoločenského života medzi zdravými. Čajovňa – klubovňa „ U priateľov“ tak bude prispievať k sociálnej inklúzii prostredníctvom pracovného uplatnenia zdravotne postihnutých občanov a ich možnosti byť účastníkmi na kultúrnych – spoločenských a vzdelávacích aktivitách a to v každodennej vzájomnej interakcii so zdravými občanmi.

Tak držme palce Trnavčanom, aby im tento smelý a pozoruhodný zámer čo najlepšie vyšiel.

Jozef Šustek, PR manager
SED Trnava

Podakovanie

Dňa 8. apríla 2009 sa v evanjelickom a. v. kostole v Modre konala posledná rozlúčka s bratom farárom Vladimírom Šefrankom, ktorý zomrel náhle dňa 6. apríla 2009 vo veku 70 rokov. Jeho prianím bolo, aby namiesto kvetinových darov a vencov bola v kostole vykonaná zbierka a darovaná nášmu zariadeniu. Týmto spôsobom sa chceme poďakovať pozostalej rodine ako aj všetkým, ktorí sa tejto rozlúčky zúčastnili a podporili našu službu. Finančná zbierka venovaná nášmu zariadeniu bola vo výške 1.450,94€.

Stredisko evanjelickej diakonie „Dom na polceste“ vo Veľkom Slavkove.

Pozvánka na dištriktuálne dni „Diakonia a jej pomoc bližným“

Milí bratia a sestry,

požívame Vás na Dištriktuálne dni do Liptovského Mikuláša v dňoch 31. júla – 2. augusta 2009.

V centre podujatia je evanjelická rodina a potreba obnovy jej hradieb, ktoré v minulosti plnili funkciu ochrany vzťahov v dvoch dimenziách: vzťah k Bohu a vzťah k bližným.

Našimi témami v sobotu v Liptovskom Mikuláši budú :

1. Prezentácie aktivít ED vo Východnom dištrikte
2. Projekty ED
3. Dobrovoľníctvo – DIAKONIA nie je len pre starých

Okrem dopoludňajších tém máme pre Vás pripravený aj stánok, v ktorom okrem prezentačných materiálov ponúkame aj poradenstvo.

Na stretnutie s Vami sa teší Evanjelickej diakonia.

Ústredie ED

Diakonia.sk

Časopis Evanjelickej diakonie ECAV na Slovensku. Vydáva Evanjelickej diakonie ECAV na Slovensku. Šéfredaktor Ing. Ján Huba. Evanjelickej diakonie ECAV na Slovensku, Palisády 46, 811 06 Bratislava. E - mail: diakonia@diakonia.sk, Http:www.diakonia.sk, 02/5441 7498. Vychádza 4x ročne. Registračné číslo: 3640/09. Tlač: PACE print ,s. r. o. Časopis je bezplatný. Jeho vydávanie môžete podporiť formou Tlačového fondu ED, na číslo účtu: 584759183/7500 ČSOB, a.s. Bratislava, Variabilný symbol 8811. Príspevky a fotografie do časopisu zasielajte na poštovú adresu: Evanjelickej diakonie ECAV na Slovensku, P. O. Box 82, 81499 Bratislava, alebo e-mailom: media@diakonia.sk

Oznam

o štruktúre vlastníckych vzťahov v zmysle §6, ods. 3, zákona 167/2008 Z.z.:

Evanjelickej diakonie ECAV na Slovensku (ďalej iba ED ECAV) so sídlom Palisády 46, 811 06 Bratislava je účelové zariadenie s právnou subjektivitou Evanjelickej cirkvi a.v. na Slovensku so sídlom Palisády 46, 811 06 Bratislava zriadené v zmysle zákona 308/1991 Zb. ED ECAV nemá žiadne podiely na hlasových právach alebo základnom imaní vysielateľa.

Ponuka publikácií

Evanjelickej diakonie ECAV na Slovensku

Hľadajte v knihe Hospodinovej a čítajte, ani jedno z toho nevystane,
lebo ústa Hospodinove to rozkázali a Jeho Duch ich zhromaždil. Iz 34,16

DUCHOVNÉ A PASTORÁLNE SPREVÁDZANIE CHORÝCH A ZOMIERAJÚCICH V NEMOCNICI

V životných krízach sa človek pýta na zmysel svojho života, hľadá súvis medzi svojím bytím a okolím, prehodnocuje svoj vzťah k sebe samému, svojim blízkym, k Bohu.

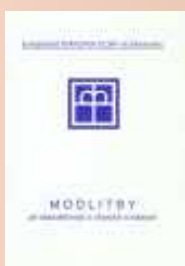
3,32 EUR / 100,-Sk

ČO SOM AKO DOBROVOLNÍK ZAŽIL PRI SPREVÁDZANÍ CHORÝCH A ZOMIERAJÚCICH

Autentické výpovede ľudí s túžbou pomáhať, učiť sa ako pomáhať a nechať sa tiež učiť od tých, ktorým sa pomáha.

3,29 EUR / 99 Sk

MODLITBY pri starostlivosti o chorých a starých

Jej neoceniteľným prínosom je obsah, ktorý ju robí praktickou a užitočnou v reálnom živote. V tých najťažších chvíľach vám bude dodávať vieru silu a nádej.

0,83 EUR / 25,- Sk

STAROBA A CHOROBA

Ako už nadpis prezrádza, knoha chce poskytnúť rady a pomoc všetkým, ktorí žijú so starými a dlhodobo chorými a venujú sa im optovaním v ústavoch a najmä v domácnostiach.

RADOSTNÁ STAROBA

Knihu, ktorú vám ponúkame sa prihovára k 20- ročným, ktorí označujú 50- ročných za starých. Prihovára sa i k tým, čo už dosiahli päťdesiatku a cítia sa mladí...

1,93 EUR / 58 Sk

Zdá sa to také NEFÉROVÉ...

Strata zamestnania ovplyvňuje ľudí rozličnými spôsobmi. Táto brožúrka sa zakladá na nadčasovej múdrosti Biblie a ponúka praktické povzbudenie a jednoduché vysvetlenia, ktoré vám môžu pomôcť dostať sa cez toto ťažké obdobie vo vašom živote.

1,00 EUR/ 30,13 Sk

OBJAVIŤ DIAKONIU V BIBLII A V DEJINÁCH I. diel

Publikácia obsahuje 20 L pre 3 vekové skupiny žiakov spracovaných na základe biblicko - diakonických textov, s mnohými aktuálnymi témami, pracovnými listami, krížovkami, osemsmerníkmi...

19,58 EUR/ 590,00 Sk

OBJAVIŤ DIAKONIU V BIBLII A V DEJINÁCH II. diel

Publikácia obsahuje 34 Le, v ktorých je spracovaný vývoj diakonie od prvej cirkvi po súčasnosť s mnohými aktuálnymi témami.

11,62 EUR/ 350,00 Sk

Publikácie si môžete objednať na adrese:

Evanjelickej diakonie ECAV na Slovensku
P.O.BOX 82, 814 99 Bratislava

Tel: 02/54417498
E-mail: diakonia@diakonia.sk